

Jéégéččko

3/2020

Aplikace Bakaláři

Proč byla nefunkční?

Rozhovor s 1.A

Jak se jim tu líbí?

Slam poetry:

Anatol Svahilec

Patří slam do škol?

Nové rubriky:

Víte, že?

Obsah

školní časopis u SOŠPg Jeronýmova
Liberec, 2020
náklad ve výši 20 vydání

Rozhovory:

Rozhovor s 1.A

Rozhovor s Olympijskou
závodnicí z Jergymu

Slam Poetry ve škole
Anatol Svahilec

Téma:

Nová tvář světa

Aplikace Bakaláři

Hvězdný posel

Víte, že?

Jizerská 50 na Jergymu

Odpadkové koše

AZ-kvíz Junior

Jéégéčko

S novým rokem 2020 přichází i pár skvělých změn ve školním časopise. Redakce se rozrostla hned o několik šikovných lidí, jejichž články a nápady naleznete i v tomto vydání. Novinkou je ku příkladu rubrika Víte, že?, kde se dočtete nejedné zajímavosti.

Jsme rádi, že jste časopis vzali do ruky a měli byste náhodou chuť stát se součástí, budeme jediné nadšení!

Rozhovor s 1.A

*Rozhovor se studentkou z 1.A, Barčou Kozákovou,
po prvním půlroce studia na Jergymu.*

Jak na tebe zapůsobila škola na první pohled?

Můj první dojem, když jsem tady byla na dni otevřených dveří minulý rok, tak jsem sem vlastně přišla na doporučení mého tatky, který tady studoval. Po příchodu sem jsem z toho měla opravdu dobrý pocit. Přihlášku jsem si dávala ještě na obchodní akademii, a když jsem sem přišla, tak jsem si říkala, že kdybych si měla vybrat mezi těmito dvěma školami, tak bych šla určitě na tuhle, protože na mě působila opravdu dobře. Rozhodně pozitivní dojem.

Co přijímací zkoušky? Učila ses hodně?

Tak z přijímaček jsem měla velký strach, protože obecně takhle z větších rozhodnutí nebo věcí mám většinou nervy a jsem většinou dost stresující člověk. Ale na přijímací zkoušky jsem se učila hodně. Na češtinu teda tolik ne, protože to jsem věděla, že nějak zvládnou, ale na matiku jsem se musela učit hodně.

Pořád jsem si říkala, že už se musím začít učit, ale pořádně učit jsem se začala někde kolem prosince. Hodně aktivně až pak v lednu. S přijímačkami, tak jak jsem je napsala, jsem byla nakonec spokojená a dost mi k tomu pomohlo vysvědčení.

Proč ses rozhodla jít zrovna na gymnázium?

Na gymnázium jsem se rozhodla jít proto, že jsem si ještě chtěla prodloužit to přemýšlení o tom, co bych vlastně chtěla v budoucnu dělat a co za vysokou školu studovat, jelikož ještě nejsem stále rozhodnutá. Také je to všeobecné vzdělání, což se určitě bude hodit.

Jaké byly tvé první dojmy z naší nové třídy?

Ze začátku byli všichni dost stydliví, což je ale normální, když se takhle namíchají noví lidé a vznikne tak nová skupina a třída. Ale říkala jsem si, že to se časem asi změní. Hrozně

rychle jsme se seznámili, zároveň máme ve třídě různé skupinky, ale bavíme se tak nějak všichni se všema, což je super. I když to vždycky nemusí být ideální, tak si myslím, že jsme dobrý kolektiv a že nám to snad vydrží.

Co říkáš na školní volejbalový tým, kterého jsi součástí?

Volejbal jsem hrála na základní škole a je to můj oblíbený sport. Hrála jsem na bloku. Školní tým mi přijde super, holky se hodně podporují a jsem ráda, že můžu být součástí a že nás takhle přijaly.

Jak se ti na Jergymu celkově po půlroce líbí?

Po půl roce na této škole se můj názor nijak nezměnil, pořád mi přijde, že je zajímavá a rozhodně se mi na ní líbí a jsem ráda, že jsem si zrovna vybrala tuto školu, i když je to občas dost těžké a náročné. Cítím se tu dobře.

Dokázala bys říct nějaké výhody a nevýhody naší školy?

Nevím, jestli úplně po půlroce dokážu říct nějaké výhody a nevýhody Jergymu, ale myslím si, že jedna z těch výhod je, že ta škola je v centru, je blízko stadionu a celkově je to poměrně dostupná škola. Dostaneme se od ní dobře

do centra. A nevýhody, asi jako každé gymnázium, je, že je to občas dost těžké a zabírá to hodně času. Člověk musí být připravený na to, že té škole musí věnovat občas více času a měl by být aspoň trochu studijním typem.

Co říkáš na školní jídelnu?

Myslím, že v naší školní jídelně vaří dobře. Oproti naší základní škole je to zlepšení. Jídla jsou dobrá a chutná mi.

Jak na tebe působí pedagogický sbor?

Učitelé na mě působí v pohodě a žákům vyjdou většinou vstříc. Myslím si, že nás dokážou hodně naučit.

A poslední otázka, jaký máš aktuální pocit ze třídy? Jste si bližší?

Musím říct, že jsem se na začátku nového kolektivu bála, kvůli tomu, jak už jsem říkala, že jsem dost stresující člověk. Ale musím říct, že třída je super, jsem za ní ráda a hlavně za ty lidi, které jsem poznala a kteří patří do kolektivu naší třídy. Doufám, že nám to hlavně vydrží!

Barbora Honzková

Rozhovor s olympijskou závodnicí z naší školy

V období mezi 9. až 22. lednem se švýcarské město Lausanne na chvíli stalo velkým městem sportu a to díky tomu, že pořádalo největší sportovní akci pro mládež v tomto roce. Nebyla by to správná soutěž, kdyby se jí nezúčastnil také někdo z Jergymu. A tím šťastlivcem se stala Kateřina Pavlů z 1.A. Níže si můžete přečíst rozhovor s ní o tom, jak hodnotí tento zážitek.

LAUSANNE
2020

V jaké kategorii jsi závodila?

Mým sportem byl biatlon. Naše kategorie byla dvouletá a já byla mladší z účastnic.

Jak dlouho tento sport děláš a proč jsi ho začala dělat?

Od 4 roků jsem se věnovala sportovní gymnastice, kterou jsem dělala do 12 let, kdy jsem byla naposledy na MČR. Poté jsem se vydala hledat klub běžeckého lyžování, protože jsem musela mít základy na běžkách. V Jablonci nad Nisou se mi zalíbilo, 2 roky jsem jezdila za Ski klub Jablonec, následoval biatlon se vzduchovkou 2 roky a nyní 2 rokem střílím s malorážkou v dorostu za klub SKP Kornspitz.

Díky čemu ses tam dostala?

Nominace byla určena z výsledků minulé sezony, kde jsem v celkovém ČP skončila na 2. místě a vyhrála několik titulů Mistra ČR. Nominovaní byli vždy 2 z kategorie.

Kolikátá jsi skončila a jsi s tím spokojená?

Můj nejlepší výsledek byl ze single-mix štafet, kde jsme obsadili 5. místo. Od medailové příčky to bylo sice jen kousek, ale byl to divácky i účastnický krásný závod.

Kolik lidí se této soutěže zúčastnilo z ČR a kolik tam bylo lidí (přibližně)?

Z ČR odjelo 74 sportovců. 8 sportovců reprezentovalo v biatlonu.

A bylo zde zhruba přes 1700 sportovců jiných zemí.

Jaké jsou tvoje pocity z celého turnaje a z tvého závodu?

Všechno беру jako jednu velkou a nezaplatitelnou zkušenost.

Jsem neskutečně vděčná, že jsem mohla být součástí něčeho tak obrovského.

Do závodů jsem vždy dala 100%, a že to z toho nebyla medaile? Nevadí, bude příště, třeba zrovna na té velké „dospělácké“ Olympiádě, kdo ví. Rozhodně neztrácím elán a motivaci.

Díky ti za rozhovor a sportu zdar!

David Vedral

Patří SLAM Poetry

do škol? *Rozhovor s předním českým slamerem Anatolem Svahilem*

Občanským jménem Václav Šindelář, veřejně známý jako Anatol Svahilec. Šest let se věnuje tak zvané SLAM Poetry, dle vlastních slov performativní žánr přednesu autorské poezie. Zhruba před rokem a půl však přenesl umění do povolání.

Vidíš SLAM stále jako zábavu? Nebo je to pro tebe prostě práce?

Slam je mým povoláním. Mezi tím a prací vnímám určitý rozdíl. Práce je okultní záležitost, kterou vykonáváš, abys měla co jíst, zatímco povolání je pro mě taková přízemnější verze slova poslání. Dělam to z pocitu, že mi to jde a že to dává smysl.

Přejdeme-li k hlavnímu tématu rozhovoru, jaká je zhruba účast studentů základka až střední na slamových akcích?

Docela velká. U základních škol si nejsem moc jistý, ale u škol středních se jedná o velmi významný podíl. Dokonce se nám daří jezdit i na střední školy v rámci hodin literatury, kam si nás zvou profesori češtiny.

Co se věkové skupiny středoškoláků týče, často se tito lidé zapojují i performersky, ku příkladu Thea, která soutěžila na posledním mistrovství ČR 2019.

Jsi rád, když vidíš středoškoláky v publiku? Nemáš obavy, že by to třeba nepochopili nebo že by zaslechli něco nevhodného?

Jsem za to velmi rád, a byl bych rád i za lidi důchodového věku. U středoškoláků mívám ale dobrý pocit, že mi ve spoustě věcí rozumí, o to víc si vážím té naděje, že to v nich může zanechat určitý pozitivní otisk. A co se nevhodnosti týče, myslím si, že když už, veškerá slova, která na slamu padají, všichni středoškoláci nejen znají, ale spousta z nich má i v aktivním slovníku.

Na druhou stranu bych řekl, že neděláme nic, co by se dalo označit za závadné, naopak, myslím si, že jsme tu všichni trochu takoví šprti, kteří do textů schovávají věci, nad kterými musí člověk přemýšlet.

Myslíš, že by se mělo o SLAM Poetry učit v hodinách češtiny?

Přišlo by mi to skvělé, ačkoliv je to pro mě komplikovaná odpověď, neb jsem tu vlastně tak trochu ve střetu zájmů, ale myslím si, že je to určitě umělecký prvek, který asi skutečně do českého kulturního prostředí patří. Mám pocit, že je to něco, co může lidem poskytnout radost z literatury jako z nějakého uměleckého žánru, pak je tam i divadelní část, která také koneckonců do literatury patří.

A má dle tebe slam opravdu potenciál se do osnov dostat?

Dovedu si to představit. Otázka je, zdali se dožiji toho, jak bude tohle naše blbnutí zhodnoceno lidmi, kteří jsou za ono hodnocení odpovědní, například literárními historiky. Ale že bych nad slamem přemýšlel jako nad něčím unifikovaným, zvirtuálněným, že by o tom měl každý ve škole vědět, to spíše ne a je to pro mě velmi zvláštní představa.

Znáš někoho, kdo má na věc opačný názor?

Takoví lidé určitě jsou, celkově se na naší scéně názory různí: jak organizovat akce a obecně utvářet scénu, kterou její část rozvíjet a tak. Rozhodně však nedochází k nějakým významným střetům, neb ani to druhé křídlo se do té úvahy jistě nedostalo tak daleko. Každopádně tendence tam jsou, ale držme to při zemi, bude-li to velké, obávám se, že už to nebude pravý slam.

Je něco, co bys chtěl říct? Vzkázat?

Kdybych měl na slamování vypíchnout jednu věc, je to určitě to reisování, že se prostě člověk vezme a přiveze radost. Kdokoliv, kdo by to chtěl někdy zkusit, naše scéna ty mechanismy určitě má, a prosím ho, aby to zkusil, ať už student nebo člověk nad hrobem.

Inu, děkuju ti moc za rozhovor a snad brzy zas na viděnou!

Já strašně moc díky za možnost a snad brzy.

Slam poetry CZ

@slampoetry

Zaujal-li vás Anatol či chtěli-li byste se o SLAMu jako takovém dovědět více, spousty informací i videí ze slamových výstupů najdete na facebookové stránce české SLAM Poetry.

Nová tvář světa

Opravdu víme, co děláme?

Vlivem nadprůměrného zvyšování antropogenních emisí skleníkových plynů a všeobecné lidské činnosti se zesiluje přirozený skleníkový efekt atmosféry, což je příčinou mnoha fatálních změn, které zcela mění podobu naší Země. Tady je jen pár míst z mnoha. Poznali byste je?

Zaplavené Benátky, Itálie, 2019:

Ledovec Okjokull, Island, rozdíl 22 let:

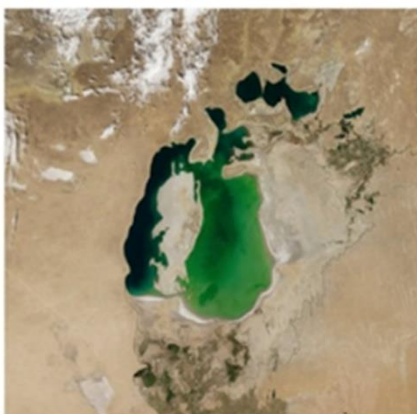
Viktoriiny vodopády , Zimbabwe, rozdíl 6 let:

Ledovec Pedersen, Aljaška, 1917-2005:

Aralské jezero, Uzbekistán, 2000-2014:

Aplikace Bakaláři

Proč byla nefunkční?

Jistě neuniklo vaší pozornosti, že se v době po pololetním vysvědčení nebylo možné přihlásit do aplikace Bakaláři, do níž se zapisují známky a informace třídních knih.

V řadách studentstva počala vznikat řada otázek a teorií, přinášíme vám tedy lehký odraz toho, co se skutečně stalo:

Školní síť byla napadena takzvaným ransomware virem, záhy na to se přes soubory uložené na ploše zjevil kontakt, skrz který si hackeři žádali výkupné ve výši \$3700. Nebude-li výkupné zasláno v bitcoinu do 72 hodin, nabídka vzroste.

Po zjištění situace byla ihned kontaktována softwarová kriminální policie. Po poradě s odborníky byly ve vyhlídce pouze dvě cesty: pokus o vyjednávání

Pan profesor se rozhodl pro obnovu ze záloh, s níž téže nastaly prvotní komplikace, neb zlomková část záloh téže napadení podlehla, a určité firmy, zajišťující například správný chod tiskáren po škole zálohy nezajišťuje. Například však firma, jež nám zařizuje čipové vstupy do škol, zálohy ukládala, bylo tedy možné tento systém prakticky ihned obnovit.

Celková obnova trvala, dle slov pana profesora Tišera, tři týdny. Ptáte-li se, jakým způsobem se virus do sítě dostal, odpověď je stále nejasná. Jsou tři teorie, z nichž ani jedna není stoprocentně potvrzená ani vyvrácená: někdo z řad studentů či pedagogického sboru klikl na spamový email, jenž virus obsahoval; virus byl do školy (neúmyslně) přinesen na nějakém úložném zařízení; či se hackeři do sítě připojili pomocí vzdáleného ovládní obrazovek.

At už se virus do školy dostal jakkoliv, je jasné, že situace to byla nepříjemná a je třeba z ní vyvodit určité následky. Nově je zakázáno připojovat do školní sítě vlastní úložná zařízení (USB, disk, ...), své školní prezentace si tedy nezapomeňte nahrát na online Google disk, ze kterého si materiály následně můžete bez rizika do školního počítače stáhnout.

Co je to ransomware?

typ škodlivého softwaru (nebo malwaru), který oběti blokuje přístup k počítači a požaduje zaplatit výkupné.

Kopie: <mavxfashghgr@mailchuck.com>

Datum: 12.2. 2020 17:09

důležité pracovní osobní odepsat

I talked with my boss, he let me give you a discount. I am ready to help you for 1700\$.

Myslíte, že Naivní divadlo je pro školky? Omyl!

25. února navštívila sekunda s primou představení **Hvězdný posel** v režii Anny Klimešové, které se hrálo v Naivním divadle. Hra o životě Galilea Galileiho byla inscenována podle stejnojmenné knihy Petra Síse. Představení je polohrané a loutky se pohybují v jakémsi otevíracím altánku, do kterého se ze stran nasouvají rekvizity. Velmi kladně hodnotím, že hudba, která dotvářela atmosféru u některých scén a doprovázela dvě písně, byla hraná naživo. Světlo se vždy zaměřovalo na místo, kde se zrovna příběh odehrával, a na právě mluvící postavy. Některé scény byly ovšem až moc ve tmě. Hlavními postavami byli samozřejmě Galileo Galilei a jeho učitel z univerzity v Pise, jenž zároveň předsedal porotě soudící Galileiho.

Hra nejprve představuje Galilea ještě jako malého chlapce milujícího hvězdy a posléze jako vysokoškolského studenta, který bez bázně prezentuje své myšlenky a vynálezy, což mu způsobuje mnoho problémů. Jako dospělý vznese teorii, že je to právě Země, která obíhá kolem Slunce. Tento názor je pohoršující

pro spoustu lidí a Galileo je předveden před církevní soud. Představení velice povedeně prezentuje jeho pochyby, dilemata a to, jak se v něm pere, zda má odvolat, či si dál stát za svým myšlenkami. Scéna dokáže v srdcích diváků navodit úzkost a bázeň, pohltní je do sebe. Ke konci představení už je Galileo starý slepý muž, pro kterého přichází Smrt, jež s ním odchází jako se sobě rovným. Osobně se mi hra velmi líbila. Vzbuzovala ve mně mnoho emocí, zejména pak výše popisovaná scéna, na které je také vidět, že Naivní divadlo vskutku není jen pro malé děti, které se při ní akorát smály. Tomuto výborně zpracovanému představení dávám 95 %.

Víte, že?

Jizerská 50 na Jergymu

*Liberecký sportovní fenomén každoročně přitahuje lyžaře všech věkových kategorií i všech profesí.
Stranou nezůstali letos ani Jergymáci.*

Tradičně se jí účastní i profesoři

*Lenka Balatková (15x),
Marek Dlouhý (3x)
a Robert Tišer (30x).*

Studentka z primy, Norika Nebusová, běžela letos podruhé trať dlouhou 2km a příště už chce jet společně s tatínkem 25km. Podle jejích slov se jí první polovina tratě jela hůř, ale druhou už si doslova užila.

Co je nejdůležitější podle Noriky?

„Znát trať je nejdůležitější!“
A únava po závodě?
„To ne, to nejsem unavená,“ říká nadšená jedenáctiletá primánka.

Víte, že?

Odpadkové koše

Udělali jsme malou obchůzku školy s cílem zjistit, jak vypadají odpadkové koše a jejich okolí na našich chodbách. Odpadky se válely kolem košů nebo jen tak uprostřed třídy. Vypadalo to, jako by půlka školy dostala šedý zákal a vůbec neviděla, kam odpadky házejí.

židle, na kterou se můžete usadit a o své volné hodině se připravit na test. Posadíte se? Budete schopní se pak soustředit na matematiku, český jazyk nebo chemii? Čisté útulné okolí nám pomáhá cítit se dobře a přispívá k pohodě, díky níž se můžeme naplno věnovat svým povinnostem.

„Je to smutné, když někdo nedokáže odpadky donést do nejbližšího koše, nejspíš to dělají jen proto, že jsou líní k němu dojít.“

Fotografie znázorňující okolí kolem košů jsme ukazovali spolužákům a všichni nám řekli to samé – je to otřesné! Jediné, co můžeme dělat je vyzvat studenty k tomu, aby se chovali lépe k prostředí, v němž se každodenně pohybujeme a které nás má inspirovat k dalšímu vzdělávání. Představte si situaci, kdy jdete kolem opravdu špinavého koše a vedle je jediná volná

Musím ale dodat, že spousta z nás se snaží něco dělat. Vždyť k nejbližším barevným kontejnerům to v průměru máme 91 metrů a to je 11 minut putování želvy k třídícímu hnízdu. Tříděním odpadu jsme za 22 let společně zachránili 360 km² přírody, což je přibližně 94 % Krkonošského národního parku. Vytrídilo se 841 601 tun obalového odpadu čili 83 x Eiffelova věž. Zrecyklovaných 555 356 tun papíru zachránilo 2 228 978 stromů.

Zuzana Harazínová

Víte, že? AZ-kvíz junior

Studentka primy, Lucie Lelková, se dne 7. 2. 2020 v Brně zúčastnila natáčení AZ-kvízu junior. Zvítězila nad dvěma soupeřkami a dostala se až k cenomatu, kde získala dvě knihy a stolní hru. V 1. kole superfinále se jí ještě podařilo porazit soupeřku. V následujícím kole již neměla tolik štěstí a skončila na druhém místě, přesto ještě získala věcnou cenu, stolní hru AZ-kvíz junior. Na památku si sebou odvezla tričko s logem pořadu. Vysílání můžete shlédnout na ČT Děčku dne 9. dubna a poté 16. dubna. 2020. Gratulujeme!

